

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 4. marts 2009
Kontor: Civil- og Politiafdelingen
Sagsnr.: 2008-150-0961
Dok.: JEE41633

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 221 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. november 2008. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Brian Mikkelsen

/

Barbara Bertelsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 221 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Mener ministeren, at det er rimeligt, at politiet ikke rykker ud til hærværkssager, jf. artiklerne: ”Hård kritik af politisvigt” og ”Retsordførere kritiserer politiet”, der blev bragt i Dagbladet Ringsted den 1. oktober 2008, og vil ministeren tage initiativ til at ændre straffelovens § 305, således at hærværk ikke er undergivet reglerne om betinget offentlig påtale?”

Svar:

Justitsministeriet har indhentet følgende udtalelse fra Rigspolitiet, hvortil der henvises:

”1. Midt- og Vestsjællands Politi har generelt om telefonbejningen i kredsen oplyst, at 114-opkald døgnet rundt modtages i sektionen for anmeldelse og visitation på politistationen i Roskilde. Personalet visiterer opkaldene og foretager i den forbindelse en vurdering af opkaldets karakter, herunder om hastende udrykning er påkrævet. Er dette tilfældet, viderestilles opkaldet til vagtcentralen, hvorfra politikredsens kørende patruljer disponeres. Der findes ingen alarmcentral i Midt- og Vestsjællands Politi, så opkald via 112 går til en alarmcentral i en af de politikredse, der har en sådan. Vurderes det på den pågældende alarmcentral, at opkaldet kræver politimæssig tilstedeværelse fra Midt- og Vestsjællands Politi, viderestilles opkaldet til vagtcentralen hos Midt- og Vestsjællands Politi.

Midt- og Vestsjællands Politi har indhentet en udtalelse fra de personer, der har været på arbejde i vagtcentralen og sektionen for anmeldelse og visitation på det relevante tidspunkt den 28. september 2008.

Det kan på den baggrund oplyses, at det ikke har været muligt at afgøre, af hvem og på hvilken baggrund samtalerne i den konkrete situation er blevet viderestillet til vagtcentralen. Det har heller ikke været muligt at klarlægge baggrunden for, at flere af samtalerne ved viderestilling angiveligt skulle være blevet afbrudt.

En politiassistent, der den pågældende dag forrettede tjeneste i vagtcentralen, har oplyst, at han på et tidspunkt talte med anmelder, der oplyste, at han var ansat i Københavns Politi. Anmelderen tilkendegav i forbindelse med henvendelsen, at han ønskede at anmelde flere mindre tilfælde af hærværk, uden at politiassistenten dog husker det nærmere indhold heraf. Politiassistenten vurderede, at det drejede sig om en hen-

vendelse, der skulle behandles i sektionen for anmeldelse og visitation, da den ikke krævede øjeblikkelig udrykning. Han anmodede på denne baggrund anmelderen om at ringe op på 114, hvilket denne umiddelbart var indforstået med.

Kort efter var anmelderen imidlertid på ny igennem på telefonen i vagtcentralen. Politiassistenten noterede derfor anmelderens navn og adresse og aftalte, at han ville blive kontaktet senere med henblik på optagelse af anmeldelse. Han videreformidlede herefter oplysningerne til sektionen for anmeldelse og visitation.

Politiassistenten oplyser videre, at anmelderen i forbindelse med telefonsamtalen omtalte nogle spor, der skulle sikres, uden at han i dag kan redegøre for, hvilke spor det nærmere drejede sig om. Herudover nævnte anmelder angiveligt, at han havde mistanke til nogle unge mennesker som gerningsmænd til det forøvede hærværk.

2. En politiassistent, der var på arbejde i anmeldelses- og visitationssektionen den pågældende dag, har oplyst, at hun på et tidspunkt talte i telefon med en person, der ønskede at anmelde flere tilfælde af hærværk i Vigersted. Den pågældende oplyste, at han selv var ansat i politiet. Han angav samtidig, at ekspeditionstiden havde været lang, hvilket politiassistenten beklagede.

Anmelder oplyste dernæst, at en række husstande i nabolaget havde været udsat for forskellige former for hærværk. De pågældende naboer havde kontaktet ham herom i kraft af, at han er ansat i politiet. Han gav i forbindelse med telefonsamtalen åbenlyst udtryk for, at han egentlig ikke havde lyst til at blive inddraget, men at han mere eller mindre følte sig forpligtet hertil.

Politiassistenten og anmelderen drøftede herefter sagen yderligere, hvorunder anmelderen oplyste, at han på eget initiativ havde sikret en sten, som formentlig var blevet anvendt til knusning af en rude i en bil. Han forespurgte herefter, om politiet havde mulighed for at komme til stede og sikre eventuelle fingeraftryk herfra. På forespørgsel oplyste han, at der var tale om en almindelig ru sten, hvorefter politiassistenten vejledte anmelderen om, at det var næsten umuligt at sikre fingeraftryk fra en sådan sten. Anmelderen angav ikke, at der skulle være sikret øvrige spor eller genstande på stedet.

Anmelderen oplyste videre, at et vidne i løbet af natten havde set nogle unge mennesker, som formentlig var gerningsmænd til hærværket.

Afslutningsvist tilkendegav anmelderen, at han på vegne af de omkringboende ønskede at indgive en samlet anmeldelse om hærværksforholdene. På forespørgsel var han imidlertid ikke i besiddelse af de fornødne oplysninger til optagelse af egentlige anmeldelser, herunder oplysninger om hvilke former for hærværk der var forøvet de forskellige steder.

Politiassistenten tilbød derfor selv at tage kontakt til de personer, der havde været udsat for hærværk, men anmelderen var imidlertid ikke i stand til at oplyse deres telefonnumre.

Politiassistenten vejledte herefter anmelderen om den normale procedure vedrørende anmeldelse af hærværk, herunder betydningen af at der er tale om sager, der er undergivet betinget offentlig påtale.

Det blev på denne baggrund aftalt, at anmelderen ville kontakte de forurettede i sagen og anmode dem om selv at tage kontakt til politiet, hvilket anmelder angav at være indforstået med.

Politiassistenten har videre oplyst, at hun senere talte i telefon med et vidne om hærværksepisoderne. Den pågældende angav, at han i forbindelse med hundeluftning havde hørt nogle unge mennesker tale om, at den ene af dem havde fået olie på fingrene. Vidnet havde imidlertid hverken set eller hørt, at de unge mennesker havde udøvet hærværk.

Politiassistenten har endelig oplyst, at hun på intet tidspunkt i forløbet fik opfattelsen af, at anmelderen eller vidnet var utilfredse med hendes behandling af hærværksanmeldelserne.

3. Efterfølgende rettede flere af de forurettede selv henvendelse til politiet, der optog anmeldelser om det forøvede hærværk. Det fremgår ikke af anmeldelserne, at de pågældende skulle være bekendt med identiteten på gerningsmændene til hærværksforholdene, og sagerne er efterfølgende blevet henlagt.

4. Midt- og Vestsjællands Politi kan om håndteringen af telefoniske anmeldelser af den foreliggende karakter mere generelt oplyse følgende: Alle telefoniske henvendelser, som sker ved anvendelse af de gamle 1448 numre eller politiets nye 114 nummer, indgår til hovedpolitistationen i Roskilde, hvor anmeldelsen visiteres. Akutte og udrykningskrævende opgaver sendes til vagtcentralen, hvorfra opgaven disponeres.

Det er selvfølgelig – uanset hvad baggrunden for den skete viderestilling måtte være – ikke tilfredsstillende, at anmelder måtte rette telefonisk henvendelse til Midt- og Vestsjællands Politi flere gange, før hans henvendelse blev behandlet, lige-

som det ikke er tilfredsstillende, at telefonsamtalerne angiveligt er blevet afbrudt i forbindelse med viderestilling.

Det er som bekendt et område, hvor dansk politi som helhed arbejder intenst på at forbedre den service, som anmeldere og andre, der retter henvendelse til politiet, tilbydes.

Ud fra de foreliggende oplysninger burde sagen være behandlet i anmeldelses- og visitationssektionen, idet der ikke var tale om en akut udrykningskrævende opgave. Der forelå således ikke oplysninger om tilbageholdte gerningsmænd eller oplysninger om spor, der gjorde det fornødent, at politiet straks rykkede ud. Midt- og Vestsjællands Politi finder således, at det er korrekt, at politiassistenten i vagtcentralen henviste anmelder til anmeldelses- og visitationssektionen.

Under henvisning til, at anmelder ikke var i besiddelse af de fornødne oplysninger til optagelse af anmeldelse herunder oplysninger om hvilke former for hærværk der var forøvet de forskellige steder samt kontaktoplysninger på de forurettede – finder Midt- og Vestsjællands Politi, at politiassistenten i anmeldelses- og visitationssektionen handlede korrekt ved at afvise at optage anmeldelserne. Politiassistenten fremstod i øvrigt yderst serviceorienteret, idet hun tilbød selv at tage kontakt til de forurettede, hvilket imidlertid ikke umiddelbart lod sig gøre, idet anmelder ikke var i besiddelse af de pågældendes telefonnumre.”

Jeg kan mere generelt om såkaldt betinget offentlig påtale oplyse, at det følger af straffelovens § 305, stk. 1, at visse lovovertrædelser i straffelovens kapitel om formueforbrydelser kun påtales efter den forurettedes begæring, medmindre almene hensyn kræver påtale. Der er tale om typisk mindre alvorlige formuekrænkelser, hvor retsforfølgning normalt bør forudsætte, at den forurettede er interesseret heri og fremsætter en begæring herom.

Efter straffelovens § 291, stk. 1, om hærværk straffes den, der ødelægger, beskadiger eller bortskaffer ting, der tilhører en anden, med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder. Denne bestemmelse er undergivet betinget offentlig påtale. Efter retsplejelovens § 720, stk. 2, 2. pkt., anses en anmeldelse fra den forurettede for en begæring om offentlig påtale, medmindre andet fremgår af anmeldelsen.

Selv om der ikke måtte foreligge en anmeldelse (og dermed en påtalebegæring) fra forurettede, kan retsforfølgning dog også ske, hvis almene hensyn kræver det, jf. straffelovens § 305, stk. 1.

Hertil kommer, at grovere hærværkssager omfattet af straffelovens § 291, stk. 2, om hærværk af betydeligt omfang eller af mere systematisk eller organiseret karakter, eller hvor gerningsmanden tidligere er dømt for eksempelvis hærværk, er undergivet almindelig offentlig påtale. Strafferammen i straffelovens § 291, stk. 2, er fængsel indtil 6 år.

På den anførte baggrund er der efter min opfattelse ikke på det foreliggende grundlag anledning til at ændre reglerne om betinget offentlig påtale for så vidt angår hærværk omfattet af straffelovens § 291, stk. 1.